

Főpásztori gondolatok

Kedves Püspök- és Paptestvérek, Kedves Diakónusok, Krisztusban Kedves Testvérek!

Elcsendesedett körülöttünk a város és az ország. Templomainkban itt, Magyarországon, de számos más országban is, a nyilvános szentmisék a járvány miatt szünetelnek. De mi, papok felajánljuk minden nap a legszentebb áldozatot. Oltárainkon újra és újra jelenvalóvá lesz Krisztus végtelen értékű áldozata.

Sokat hangsúlyoztuk az utóbbi évtizedekben, hogy a szentmise közösségi ünneplés, hogy minden jelenlévőnek cselekvő módon kell rajta részt vennie. Nagy igazság ez. De a mostani körülmények felhívják a figyelmünket a szentmise titkának egész mélységére. Hiszen ez az ünneplés mindig Krisztus és az egész Egyház cselekménye! Kifejeződik benne a szentek közössége, az élőké, a szenvedő lelkeké és az üdvözülteké. Ősi időktől fogva említi az eucharisztikus imádság a szenteket. De könyörgünk a misében minden hívőért, élőkért és holtakért egyaránt.

Akkor is Krisztus és az egész Egyház cselekszik, amikor a pap – mint a mostani rendkívüli helyzetben – egyedül van a templomban vagy a kápolnában. Ezért ilyenkor is szabad, sőt szükséges és fontos a szentmise bemutatása.

Amikor rádióban hallgatjuk, televízióban nézzük vagy a világhálón követjük a szertartásokat, ezt a közösségi összetartozásunkat fejezzük ki. A távolból kísért liturgia segít minket, hogy Istenhez közeledjünk és tőle kérjük az erőt betegségünkben, szeretteinkért érzett aggodalmunkban, anyagi nehézségeinkben. Ő áll mellettünk a rászoruló emberekért végzett szolgálatban is.

Sok alkalmunk van arra, hogy tudatosítsuk: mindig Isten kezében van az életünk. Minden percünk az Ő ajándéka. Csatlakozzunk Szentatyánk imájához, melyben a járvány elmúlását kéri. Vegyünk részt lelkileg a fatimai felajánlásban is, mely a régiek ünnepélyes cselekményét megújítva Portugáliát, Spanyolországot, Lengyelországot és Magyarországot ismét Jézus Szent Szívének és Mária Szaplótelen Szívének szenteli és könyörög a járvány elhárításáért.

Hacsak tehetjük, mondjuk el naponta az alábbi imádságot:

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a világért, amelyben lehetővé titted az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezében van az életünk.

Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhhoz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez.

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolattal, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövettünk!

Szentháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk!

Boldogságos Szűz Mária, Betegek Gyógyítója, könyörögj értünk!

Ámen.